

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXV. évfolyam 10. szám

2021. október

„Ügyeljünk arra, hogy egymást szeretetre és jó cselekedetekre buzdítsuk.”

Zsidókhöz írt levél 10:24

Egyházunk 2021. évi jeligéje:

„Akik az Úrban bíznak, erejük megújul!” Ézsaiás 40:31/a

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

- 3-án, **vasárnap** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai** istentisztelet lesz Pécsen,
Hidason 15 órakor 75 éves emlékünnepe és aratási hálaadó istentisztelet lesz.
- 10-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Az oldás és kötés hatalma (Jn 11,1-57)**
- 15-én, **pénteken** 18 órakor: **Krisztus a Szabadító (Szuhánszky Tamás igehirdetése)**
- 16-án, **szombaton csendesnap: Téma: Krisztus a Szabadító**
- 17-én, **vasárnap** 10 órakor **aratási hálaadó ünnep és szeretetvendégség (Szuhánszky Tamás igehirdetésével)**
- 24-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Jó és rossz szokások (Lk 4,16-30)**
- 31-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **A reformáció szükségessége (Róm 1,17)**

Rendszeres programjaink:

- Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on,
Csütörtökön 17 órától a Tompa M. utcában **Bibliaóra**, és Zoom-on is
Pénteken 16 óra **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban
(Köztársaság tér 2/b.)
- Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécsen,
az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán:
<https://www.facebook.com/pecsimetodista>, vagy
<http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon
Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.
- Vasárnap 15⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet.
Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.
Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az **evangélikus imateremben**
Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Média program

Október 3-án, vasárnap délelőtt 10 óra 5 perctől metodista istentiszteletet közvetít a Kossuth Rádió.

Születésnaposoknak

*Adj hitemnek bátorságot és erőt, és segíts,
hogy szeretettel munkálkodjon!*

*Hogy gyümölcseiről mindenki megláthassa,
ez nem csak hiú ábránd, vagy hamis remény.
A hit legyen vezérem vándorutamon,
és adjon erőt a harchoz és a győzelemhez!*

G.J. Zollikofer

***Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt
a mindennapjaikban!***

Egyházunk jövője mennyiben múlik rajtunk?!

- egyházi jövőkép: 5 lépésben -

1. Lépés: szembenézni önmagunkkal!
2. Lépés: szembenézni a gyülekezeti önmagunkkal!
3. Lépés: szembenézni a gyülekezeti valósággal!
4. Lépés: „orando et laborando” – imádkozva és dolgozva!
5. Lépés: ráhangolódni a kooperatív (együtt-működő) gyülekezeti cselekvésre!

3. Lépés: Szembenézni a gyülekezeti valósággal!

A látható Egyház közállapotai,

- az a tapasztalatom, hogy
o szinte függetlenül attól, hogy melyik felekezetben
vesszük számba gyülekezeteinket,
- általánosságban nem szívderítőek.

Mert – újra mondom: általánosságban, tehát eltekintve az üdítő kivételektől – mi tapasztalható?

- Létszámbeli fogyás, elöregedés,
- anyagi meggyengülés,

- a „nagykorú”, azaz felelősségvállaló, aktív, elkötelezett gyülekezeti tagság hiánya,
- mindezekből fakadóan pedig:
  - o reményvesztettség,
  - o távlattalanság.

Ilyenkor egy pszichológiai automatizmus lép életbe az emberben:

- „Legalább azt tartsuk meg, ahová visszaszorultunk!”
  - o De ez defenzív,
  - o következésképp **vesztes** stratégia!

Nekünk pedig GYŐZEDELMEK Urunk van: Jézus Krisztus,

- aki minket is (személyes életünkben és közösségünkben) nem kevesebbre, hanem **győzelemre** hív el!
- Azaz Neki:
  - o a személyes hívő életünkre
  - o és a gyülekezetünk életére nézve is
  - o **van egy pozitív, egy üdvösséges terve!**
- De hogy ez a terv beteljesedik-e rajtunk,
  - o az bizony azon is múlik,
  - o hogy mi behelyezkedünk-e az Ő ránk vonatkozó pozitív, üdvösséges tervébe,
  - o és – lelki és fizikai erőnket odaszánva erre – együttműködünk-e Ővele!

Tehát mit is jelent a 3. lépés, SZEMBENÉZNI A GYŰLEKEZETI VALÓSÁGGAL?

- Reálisan látod (felméred-e), hogy mi a valóságos helyzet,
- és ezt látva, hiszel-e abban,
- vagy épp a nem túl rózsás realitások **ellenére is** hiszel-e abban,
  - o hogy Krisztus -> nem te, hanem **Krisztus!**
  - o a te gyülekezetet is
  - o **győzelemre** akarja vezetni, és győzelemre is fogja vezetni?
- ... és csak mondod, hogy hiszel ebben,
- vagy rá mered tenni erre az életed? ... igen, az ÉLETEDET!!!

4. Lépés „Orando Et Laborando” – Imádkozva és dolgozva!

1. Ki kell alakítanunk a **működés**, sőt **kibontakozás** HELYI (gyülekezetenkénti) stratégiáját,

- amely, mint kiindulási helyzet, a gyülekezet őszinte és több szintű (anyagi, infrastrukturális, demográfiai, szervezeti) felmérésével kezdődik.
    - o Szembe kell nézni azzal, kik is vagyunk, hol is tartunk valójában!
    - o Le kell számolnunk az emlékeink és a látszataink bilincseivel!
2. Ezt követően számba kell vennünk az emberi erőforrásainkat, azaz:
- kikre is számíthatunk **valójában**,
  - akik felelős, cselekvő hittel (lásd: fentebb!)
  - hajlandók beleállni a közös(ségi) cselekvésbe!
  - A közös(ségi) **cselekvésbe**:
    - o mert akinek **csak** a szája jár,
    - o mondjon bármit is: legyen az akármilyen kegyes szöveg is,
    - o az nem építi, hanem rombolja az Egyházat, a gyülekezetet!
3. A helyi viszonyokra realitásokra építetten (tehát nem légváratokat építve!) kell kialakítani a kibontakozás
- 1) **LELKI**, és azzal együtt, azzal párhuzamosan
  - 2) **RACIONÁLIS** stratégiáját,
    - o ami **IMÁDSÁGOS**,
    - o és ugyanakkor **TERVSZERŰ** gondolkodást, működést igényel.
    - o ... és a sorrendiség nem felcserélhető!
      - A Lélek és az imádság az első,
      - mert e nélkül bármiféle cselekvés is csak kudarchoz vezethet,
      - ahogyan azt a jól ismert 127. zsoltár 1-2. verse is megfogalmazza:

*„Ha az Úr nem építi a házat,
hiába fáradoznak az építők.
Ha az Úr nem őrzi a várost,
hiába óvják az örök.*

*Hiába keltek korán, és feküsztek későn,
fáradtsággal szerzett kenyeret esztek.
De akit az Úr szeret,
annak álmában is ad eleget.”*

Tehát: „ORANDO ET LABORANDO” – IMÁDKOZVA ÉS DOLGOZVA!

- Te **egyszerre** vagy lelki és egyszerre vagy racionális építője a gyülekezeteknek?
- Ugyanis a „féloldalas” (vagy csak lelkiző, vagy csak racionális) keresztyének félreviszik, sőt: félrevezetik az Egyházat!
- Képesek (akár teljes jó szándékkal is)
o letéríteni a gyülekezetet a krisztusi útról,
o kibillenteni a közösséget a krisztusi **egyensúlyból**.

5. Lépés: ráhangolódni a kooperatív (együtt-működő) gyülekezeti cselekvésre!

A lelkész és a presbitérium, illetve a gyülekezeti munkatársak

- egymásra utalt kulcsfigurái a gyülekezeteink megelevenedésének!
- külön-külön (egymás nélkül)
o sem a lelkész,
o sem a presbitérium, illetve a munkatársi kör
o nem fog sokra menni – a gyülekezet építése terén
semmiképpen sem!
- Együtt,
o 1) minden lépést közösen,
o 2) előre egyeztetett terv alapján megvalósítva,
o 3) időt hagyva a változások megemésztésére (de nem „belealudva” a tennivalókba)
o van esély még a jelenleg alvó, netán haldokló gyülekezetek megelevenítésére is!

Tehát: RÁHANGOLÓDNI A KOOPERATÍV (EGYÜTT-MŰKÖDŐ) GYÜLEKEZETI CSELEKVÉSRE!

- Te bátor vagy-e
o 1) egészen, teljes lényeddel Krisztusra hagyatkozva,
o 2) de általa ugyanakkor **gyakorlati cselekvésre inspi-ráltan**
- reménységgel „**jövőt álmodni**” a gyülekezeteknek,
- és ezzel együtt „**jövőt építeni**” a két kezeddal
- EGYÜTTMŰKÖDÉSBEN a gyülekezet vezetőivel
és közösségével?

- o Méghozzá úgy, hogy:
  - „Azzal főzünk, ami van ...”
  - azaz abból, azokból igyekszünk kihozni a legtöbbet, ami, aki „rendelkezésre áll”.

Zárszó

A lényegi megoldások

- soha nem „kívülről” (állam, közegyház), hanem belülről (Lélekből) jönnek.
  - o Aki maga is tette kész, az fog másokat is inspirálni.
  - o Aki maga is lelkes, az fog másokat is lelkesíteni.

Meg kell keresnünk, találunk:

- ki, hol, miben tud kiteljesedni a szolgálatban:
  - o kinek mi az elhívása,
  - o ki milyen kegyelmi ajándékokat, karizmát kapott,
  - o mert: **nincs ember**,
    - aki ne kapott volna elhívást, akinek ne lennének kegyelmi ajándékai,
    - csak ezeket fel kell ismerni, ki kell bontakoztatni, élni kell vele!

Ma amikor már mindenki használ GPS-t, könnyű értelmezni, hogy mit jelent,

- hogy a gyülekezetépítés folyamatos tervekészítés és újratervezés mentén zajlik.
- Bármilyen jó is a terv, mindig jönnek új és váratlan, akár előre tervezhetetlen helyzetek,
  - o tehát a tervezés és újratervezés nem szükséges rossz,
  - o hanem a dolgok természetes és szükséges velejárója!

H A J D Ú Z O L T Á N L E V E N T E

*_*_*_*_*_*_*

Ha a nappalaink besötétednek, és az éjszakáink ezer éjjelnél is sötétebbek lesznek, akkor is tudni fogjuk, hogy van a világban egy nagy áldó hatalom, aminek Isten a neve. Isten meg tudja mutatni a kiutat a reménytelenségből. A sötét tegnapot fényes holnappá fordítja - végül az örökkévalóság fénylő reggelévé.

M. L. KING

3. Ne mondd ki hiába Istenednek, az Úrnak nevét

Izrael számára Isten neve valami egészen egyedülálló dolog. Az Ő nevében fordul Isten a néphez, az Ő neve által teszi lehetővé Isten népe számára, hogy elérje Őt, a templom az a hely, amely Isten nevének lakhelye, és az Úr nevéhez való fohászzkodás annak az útja, hogy Istennel kapcsolatba léphessünk. Azonban nevében kinyilatkoztatása ellenére, - amely az Ő-világ értelmezése szerint lényének kinyilvánítását jelenti - Isten nem engedi meg, hogy Ő a neve által emberileg kerüljön meghatározásra, vagy lerögzítésre, vagy - valamilyen mágikus varázslat révén hatalmat nyerjenek felette. Amikor Mózes a II. Mózes 3:14-ben megkérdezi Isten nevét, akkor Ő egy szójátékkal válaszol: *vagyok aki vagyok* (németül: *leszek, aki leszek*) a héberben ez egy világos célzás Isten tulajdonképpeni nevére, amelyet ma *Jahve*-nek ejtünk (a héberben az a tetragramma, azaz a négy mássalhangzó JHVH). Azonban a válasz azt is világossá teszi, hogy: Isten elvárása az, hogy a tettei, azaz a cselekvése által Izrael üdvösségének tekintsék.

Mit kell azonban ténylegesen érteni e név hiába való kimondása (németül: vele való visszaélés) alatt?

Az igemagyarázat hagyománya itt mindenek előtt a káromlásra gondol, ami bizonyos körökben szinte járvánnyá vált a nép között; ehhez társul a hamis eskü, amelyet, ha Istenre hivatkozva teszik - visszaélésként használják Isten nevét a hazugság elleplezésére is.

A parancsolat jelentősége azonban biztosan sokkal átfogóbb: Minden kísérletet megtilt, ami arra irányul, hogy Isten nevét emberi célok kiharcolásánál eszközként használjuk fel, különösen akkor, ha ez mások kárára történik. Tilos bármiféle manipulálásra irányuló kísérlet az Ő „nevének” felhasználása segítségével, és nem csak a varázslás, vagy mágia terén, hanem jószágos nevének igénybevétele önző célok elérése érdekében sem - bármilyen kegyesen hangzik is az. Isten azt nem tűri el.

Amiről itt bizonyára nem volt szó, az az Isten nevének mellőzése, ahogy azt később a zsidóságban egyre inkább értelmezték. Számunkra, keresztények számára Isten „neve” már szintén nem egyszerűen a *JHVH* tetragrammá-val azonos. Számunkra Isten „neve” az Ő lénye, ahogy az Jézus Krisztusban megnyilvánult. Mi Istent *Atyának* szólítjuk meg, és így is értjük a Miatyánk első kérését: *Szenteltessék meg a Te neved!* A nevével való visszaélés (magyarban: hiába való használat) tilalma, Isten nevének

helyes használatát védi meg. Arra hív meg bennünket, hogy nevéhez bizalommal fohászkodva, és magunkat rábízva, helyesen tiszteljük Őt. Joggal mondja Luther e parancsolathoz fűzött magyarázatában: „Féljük és szeresük Istent, hogy nevében ne káromoljunk, esküdözzünk, varázsoljunk, hazudjunk, vagy csaljunk, hanem minden szükségünkben hívjuk, imádjuk, dicsőítsük Őt, és mondjunk köszönetet neki.”

Ily módon a parancsolat itt is megvédi szabad bejárásunkat Istenhez, mint Atyánkhoz. Ha a nevét nem használjuk helytelenül (nem élünk vissza vele), és nem kíséreljük meg Őt kifejezéseinkkel (formuláinkkal) manipulálni, akkor ez megőrzi szabadságunkat arra, hogy teljes mértékben bízunk Istenben, és nyílt szívvel közeledjünk Hozzá.

DR. WALTER KLAIBER: SZABADSÁGRA ELHÍVATVA
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Vezetés

Uram, mennyire vágyom
arra, ami hozzád vezet!
Vágyom, hogy tartson,
továbbsegítsen
áldó kezéd!
És biztos lehessek abban, mi bennem
bizonytalan:
hogy sorsomnak
nálad, benned
szent célja van.

Ámen

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

Absolon lázadása

„Történt ezek után, hogy Absolon szerzett magának egy harci kocsit, lovakat és ötven embert, akik előtte futottak. Reggelenként odaállt Absolon a kapun át vivő út mellé, és megszólított mindenkit, aki valamilyen peres ügyben ment a királyhoz ítéletért. Megkérdezte: Melyik városból való vagy? És ha az ezt felelte: Izráelnek ebből vagy abból a törzséből való a te szolgád, akkor ezt mondta neki Absolon: Nézd, a te ügyed helyes és jogos, de nincs a királynál senki, aki meghallgasson téged. Majd így folytatta Absolon: Bárcsak engem tennének bírónak ebben az országban, akkor bárki jönne hozzám, akinek peres ügye van, én majd igazságot szolgáltatnék neki. És ha valaki közeledett hozzá, hogy leboruljon előtte, akkor kinyújtotta a kezét, magához szorította, és megsókolta. Így tett Absolon egész Izráelben mindazokkal, akik ítéletért mentek a királyhoz. Így lopta be magát Absolon az izráéli emberek szívébe. Négy esztendő elteltével ezt mondta Absolon a királynak: Hadd menjek el, hogy teljesítsem Hebrónban az Úrnak tett fogadalmamat! Mert ezt a fogadalmat tette szolgád, amikor az arámi Gesúrban lakott: Ha egyszer visszavisz engem az Úr Jeruzsálembé, az Úrnak fogok szolgálni. A király azt mondta neki: Menj el békességgel! Elindult tehát, és elment Hebrónba. Közben titkos megbízottakat küldött Absolon Izráel minden törzséhez ezzel az üzenettel: Ha meghalljátok a kürt szavát, mondjátok: Király lett Absolon Hebrónban! Kétszáz férfi ment Absolonnal Jeruzsálemből, akik hívására jöbízeműen mentek, nem tudtak a dologról semmit. Absolon bemutatta az áldozatot, közben pedig hívatta Absolon a gíloi Ahitófelt, Dávid tanácsosát is a maga városából, Gílóból. Az összeesküvés pedig erősödött, és a nép egyre szaporodott Absolon mellett. 2. Sámuel 15:1-12

Absolon lázadásának felolvasott részlete egy nagyobb történet része, mely Dávid által elkövetett házasságtöréssel és gyilkossággal kezdődik (ismerjük a történetet, amikor Dávid Betsabét megkívánja, a hatalmával visszaélve magáévá teszi, majd a következmények eltussolása érdekében manipulálni próbálja a férjet, akit végén megölet) és Adónijjának, Absolon öccsének Salamon elleni lázadásával és halálával ér véget.

Amikor Nátán próféta szembesíti Dávidot a tettével (az említett nagyobb történeti ív elején), Dávid bűnbánatot tart, de ez a bűnbánat már nem tudja meg nem történeté tenni azt, amit Dávid elkövetett. A tettének következményei lesznek. Nem azért, mert Isten ezzel bünteti Dávidot,

hanem azért, mert a döntéseinknek és tetteinknek következményei vannak, lehetnek azok jók, de rosszak is. És nem csak rám nézve, hanem másra, a körülöttem élőkre is.

Isten döntési szabadsággal teremtette meg az embert, az ember dönthet arról, hogy elfogadja mit tekint Isten helyesnek és helytelennek, vagy saját kezébe veszi a feladatot, és Istentől függetlenül próbálja saját maga meghatározni mi a jó vagy a rossz. Dávid Istentől elfogadta a helyzet megítélését, amikor Nátán próféta szembesítette a tettével, Absolon ezzel szemben saját kezébe vette a saját sorsa alakítását, ő döntötte el mi, hogyan történjen.

Isten azt üzenté Dávidnak Nátán prófétán keresztül, hogy – tekintettel Dávid bűnbánatára – az Úr elvette a bűnét és nem fog meghalni (kegyelmet kapott), de a tetteinek következtében meghal a házasságtörésből született fia, és nem távozik el a fegyver a házából (a történetben látjuk, hogy később még további 3 fia fog meghalni) és mindenki szeme láttára fogja megaláztatás érni, amikor a feleségeit nyilvánosan elveszik tőle.

Ennek a bűnnek az egyik következményét látjuk a felolvasott történetben, amikor évekkel később Absolon fellázad az apja, Dávid ellen. Absolon - mint a király legidősebb élő fia - eldönti, hogy megszerzi magának a királyi trónt. Tudatosan, éveken keresztül kitartóan dolgozik a cél elérése érdekében, míg beérik a kemény munkájának gyümölcse, és eléri a vágyott célt.

Egy céltudatos, önálló, sikeres fiatalembert látunk, akinek egyre több ember szurkol és örül a sikerének.

Vagy inkább egy álnok, öncélú, másokon átgázoló, tömegeket befolyásolni tudó embert?

Ki is ez az Absolon királyfi?

Dávid 3. fia, anyja Haggít, Gésur királyának lánya. Az Absolon név jelentése „béke atyja” – élete nem tükrözte a nevének a jelentését. Az olvassuk róla, hogy „Egész Izraelben nem volt olyan szép ember, akit anyyira dicsérttek, mint Absolon. Tetőtől talpig nem volt benne semmi hiba.” Szép, tetszetős, daliás. A környezetéből kitűnt külsőjével, sokan csodálták. Dávid is nagyon szerette, és ezt ki is fejezte (száműzetés alatt nagyon hiányzott neki, amikor az apját halálra kereső lázadó fiát a csatában megölték, akkor siratta, és azt mondta, miért nem ő halt meg a fia helyett).

Érdekes mellékszál, hogy amikor Sámuelnek az Isai fiai közül kellett Saul utódjául új királyt felkenni, akkor Sámuel szeme Dávid bátyjain

akadt meg, akik daliás, szép szál legények voltak, de Isten figyelmeztette Sámuel, hogy Úr nem azt nézi, ami a szem előtt van, hanem azt, ami a szívben van.

Absolonnál a szív (a szándékok, célok, értékrend) nem stimmelt. A korábbi történetből tudjuk, hogy bosszút állt a bátyján, Ammonon, a trónörökösön, megölte, majd elmenekült. Száműzetés után visszatérhetett Jeruzsálembe palotafogságba, majd egy erőszakos cselekedet után (felgyújtatta Joáb árpamezőjét) végül is Dávid visszahelyezte a méltóságába. Ekkor kezdi Absolon a hatalom megszerzését módszeresen előkészíteni. Király akar lenni apja helyett.

Pedig Isten a honfoglalás előtt meghatározta, hogy milyen királyt válasszon magának Izráél, ha úgy dönt, hogy királyt szeretne. Legyen a király Isten által kiválasztva, ne rendelkezzen nagy hadsereggel, vagyonnal, sok feleséggel, nehogy elbízsa magát, továbbá készítsen magának egy személyes másolatot Úr törvényeiből, amit minden idejében olvas, hogy tanulja félni őt, és ez határozza meg minden cselekedetét.

Absolon nem ezt az utat követte. Amit olvasunk róla, abban nem jelenik meg, hogy kereste volna Isten vezetését. Nem Isten kiválasztottjaként akart uralkodó lenni, hanem saját erőből, saját becsvágyból. Akkor is, ha az nyíltan szembe ment az Úr törvényével.

Dávidnak Isten megmondta, hogy a bűnének következménye lesz. Mondhatnánk, hogy Absolon a sors áldozata, az élete Dávid miatt siklott ki, hogy nem felelős a tetteiért. Sok mindent meghatároz a származásunk, neveltetésünk, örökségünk, az a csomag, amivel az életben elindulunk.

De az a helyzet, hogy az, ami itt történt, az Absolon döntésein alapult, azokat a döntéseket ő hozta meg. Biztosan ismerte a törvényt, Isten útmutatását, de nem törődött velük, úgy döntött, hogy nem kell neki. A sorsa a saját döntéseinek a következménye.

Hízalgéssel, manipulációval szerzi meg azt, amire vágyik, ami szerinte neki jár. Nem tiszta úton. A cél szentesíti az eszközt, szokták mondani. Ahogy látjuk ebből a történetből is, az Úr áldása, jóváhagyása nincsen ezeken az utakon.

Ami ebből a történetből szólt hozzám, az a kérdés, hogy milyen módon határozom meg a céljaimat. Amit jónak tartok azt Isten is jónak tartja-e.

A királyoknak Isten a törvény folyamatos tanulmányozását írta elő, hogy döntéseik, tetteik az Úr szerint valók legyenek, és áldást jelentsenek a rájuk bízott nép számára.

Igaz ez rám is / ránk is? Veszem a fáradságot, hogy Isten akaratát ki-kérjem, kutassam, megértsem? A döntéseimnél, cselekedeteimnél ez határoz meg? Vagy ha rosszul döntök, bűnt követek el, beismerem-e, bocsánatot kérek-e, és módosítom-e az utam? Jézus több esetben is a megbocsátás után azt mondja, hogy menj el, és ne vétkezz újra.

Vagy olyan öntelt, autonóm személy vagyok, mint Absolon, aki minden eszközt bevet a saját maga által megálmodott cél elérésére? Mert attól várja a boldogságot, boldogulást? Akkor is, ha az nem az Úr szerint való?

Ki tudom-e várni, míg Isten beteljesíti az ígérését, vagy türelmetlen vagyok, és intézkedni kezdek?

Hiszem-e, hogy Isten mindenható, és úgy a legjobb, ahogy ő vezet, akkor is, ha nem értem? Nem fogja mindig logikusan levezetni, és nem fog mindig meggyőzni minket, hogy tényleg az a legjobb. Ez a hit.

Isten adta az ígét és a Szent Lelkét, hogy az ő akaratát, szándékát megismerhessük. Krisztus halála által lehetőségünk van kegyelemben részesülni, tiszta lappal indulni, és közösségekben lenni vele. Élünk vele?

Hiszem-e, hogy Isten jót akar nekem, vagyis az Ő akaratát, útmutatását, elvárását a javamra van akkor is, ha én annak nem látom az értelmét, nem tűnik a legkellemesebbnek?

Izráel népe számára Isten azt az útravalót adja a kánaáni letelepedéshez, hogy ha azt teszik, amit Isten mond, akkor áldás lesz az életükön, de ha elhagyják Istent, akkor kisiklik az életük, rossz következményei lesznek, átok alá kerülnek. Izráel népének ószövetségi történeteiben ennek a megvalósulását láthatjuk.

Absolon nem kereste Istent, a döntéseinek rossz következményei lettek, melyek sok emberre kihatottak.

A felolvasott történetnek van még két szereplője, akiről szeretnék még röviden beszélni. Az egyik a nép, a másik Dávid.

A nép esetében azt olvassuk, hogy belopta Absolon magát Izráel fiainak szívébe. A 4 éven keresztül tartó folyamatos befolyásolás, marketing meghozta az eredményét. Egyre többen hitték el, hogy Dávid nem a megfelelő király, és helyette új vezető kell, aki majd mindent máshogy, mindent jobban csinál. De hogyan lehet ez? Hiszen Dávid volt az, aki megszabadította a népet, ő volt a legnagyobb király, Isten kiválasztotta és felkentje. Ezt mindenki tudta.

Tavasszal hallottam egy történetet. Zemplénben az egyik hétvégén nagyon sok fa kidőlt. És nem csak a száraz, beteg, öreg fák, hanem az

életerős, fiatal nagy fák is. Mi történt? A hétvégén nem volt óriási vihar, földrengés, vagy más természeti csapás, mint amilyen volt sok évvel ezelőtt a Tátrában, csak egy kis ónos eső és egy kis szél. Olyan időjárási esemény, ami már sokszor volt.

De volt előtte hetekig tartó lassú eső, ami feláztatta a földet, meggyengítette a talajt, és amikor jött egy kis terhelés (ami nem volt nagyobb, mint máskor), akkor kiderült, hogy már nem tart a gyökérszet.

Valami hasonló történt itt is. Hosszan tartó hazugság, ami lassan, de biztosan átformál, átmos. Dávid elleni lázadás a 4 éves időszak elején még botrány lett volna, valamivel később esetleg furcsa gondolat, később esetleg már nem is olyan rossz ötlet, és a 4. évvégére már a normalitás része lett. Kimosódott belőlük a hűség, elfogadták azt, ami elfogadhatatlan. Nem tekintettek Isten törvényére, mint viszonyítási pontra, amihez képest értékelték volna az eseményeket. Ehelyett hagyták, hogy Absolon a marketinges és kommunikációs stábjával segítségével átformálja őket. Ezt írja le a felolvasott történet.

Hasonló folyamatokat látunk napjainkban is több témában. Mindenki szeretné magát a nép szívébe belopni. Bármilyen áron, bármilyen eszközökkel. Csak úgy tudunk függetlenek maradni ebben a helyzetben, ha van egy független viszonyítási pontunk, aminek tükrében értékelni tudunk.

Ebben a világban egyedül Isten lehet egy ilyen független és stabil pont. Ő van a rendszeren kívül, hozzá lehet bármit mérni.

Ha a nép figyelt volna a törvényre (ami Isten útmutatása), akkor látta volna miben mesterkedik ez a szép, daliás, kedves és közvetlen királyfi.

A mai világ eseményeiben Jézus követése tud megfelelő irányt adni. Tanítványként, Jézust követve tudunk eligazodni.

Enélkül elveszettek vagyunk, és úgy dobálnak minket az események, mint a viharos áramlatok a kis hajót. Ha elvetjük Istent, akkor nincsen a jónak és rossznak objektív, rajtam kívül álló meghatározása, és akkor ki mondhatná meg, hogy mi a normalitás.

Végezetül még pár gondolatot a harmadik szereplőről, Dávidról. Ha figyelmesen hallgattátok a felolvasott történetet, akkor észre vehettétek, hogy Dávidról nem esik említés, Dávid nem jelenik meg a történetben. Pedig meg kellett volna jelennie. Dávid hiányzik. Nem avatkozik be a kibontakozó eseményekbe.

Miért nem? Úgy tűnik Dávid ebben a történetben nem teszi a dolgát, és ezzel hagyja, hogy eszkalálódjon a folyamat.

Amikor Ammon megerősöskolta a féltestvérét, Absolon hűgát, nem tett semmit, csak azt olvassuk, hogy nagyon haragudott. 2 évig nem tesz igazságot, pedig neki, mint családfőnek, és mint királynak feladata lett volna. 2 év várakozás után Absolon saját kezébe veszi az igazságszolgáltatást, bosszút áll, megöleti a bátyját. Megisméltődnek Dávid bűnei. Dávid sírva fakad, Absolon elmenekül, majd később visszatér, előbb palotafogságba, majd Dávid visszahelyezi a jogaiba. De nem történik igazságszolgáltatás, a bűn megnevezése, büntetés és a feloldozás megint elmarad.

Több helyen olvassuk, hogy Dávid nagyon szereti Absolont. Talán a szeretetből, vagy a saját bűnének lelkiismeret furdalásából kifolyólag nem tesz semmit.

De az nem jó szeretet, ha látom, hogy a másik rossz irányba halad, rosszat tesz, és nem figyelmeztetem. Ha látom, hogy olyat tesz, ami nem Isten akarata, és – csak azért, mert szeretem - nem szólok, azzal nem a javát szolgálom.

Sőt, pont a szeretet, a féltő szeretet tud arra képpé tenni, hogy a másikhöz odaforduljak, megértsem és figyelmeztessem. Akkor tudom ezt megtenni, ha Isten előtti alázattal és az ő segítségét kérve teszem ezt, mert akkor ez nem válik törvényeskedővé, ítéltzővé.

Dávid a fiai iránt érzett elfogult szeretete, esetleg a bűntudata miatt nem töltötte be az atyai, és királyi szerepét, amikor feladata lett volna, nem avatkozott közbe, nem képviselte az Úr üzenetét. A történetből látjuk, hogy ez nem szolgálta a gyerekei érdekét.

Adja Isten, hogy képesek legyünk a ránk bízott személyek felé Isten üzenetét képviselni, akkor is, ha az kifejezetten nehéz. Adjon Isten ehhez alázatos szívet, hiszen mi sem vagyunk jobbak, féltő szeretet, ami a másik javát keresi, és Istenre figyelő szívet, hogy a megfelelő időben, a megfelelő üzenetet tudjuk megfogalmazni.

A történetből azt tanulhatjuk, hogy ha nem Isten akarata alá rendeljük magunkat, akkor biztos, hogy saját vágyaink és a korszellem fog irányítani minket.

Mike Sámuelről idézek zárásként: Aki nem Isten előtt térdel le, azt más istenek előtt fogják térdepeltetni.

Keressük Isten közelségét, éljünk Jézus által elérhetővé vált kegyelemmel, mert egyedül így lesz élhető az élet.

Isten országa, meg a két csónak

Finnországban két szomszédos falucskát egy hosszú, keskeny tó választ el egymástól. Az autótút megkerüli a tavat, de a kerékpárút egyenesen nekiszalad, és a túlparton fut tovább. A vízben mindkét oldalon egy-egy cölöp áll, és mindegyik cölöphöz ki van kötve egy-egy csónak. Kérdezem a helybelieket, hogy miként működik ez révész nélkül? „Egyszerűen - felelik mosolyogva. - Aki át akar kelni, eloldja az innenső csónakot, és átevez a túlsó partra. Ott eloldja az ottani csónakot, az innenső partra vontatja, és itt az oszlophoz köti. Aztán visszaevez a szemközti partra, kiköti a csónakot, kiveszi a kerékpárját, és megy tovább.”

„Ez világos - mondom én, - de mi van, ha valaki nem hozza át a túlparti csónakot?” Értetlenül néznek rám. „Az nem lehet - magyarázza készséggel egy nyurga fiatalember -, mert ha nincs mindkét parton egy-egy csónak, akkor nem lehet mindkét irányból átkelni. Tetszik érteni?” Persze hogy értem. Csak azon csodálkozok, hogy ez számukra ilyen természetes. Hogy elképzelni sem tudják másképp.

Amikor neveléstanból a Foerster-pedagógia evidenciaelméletét tanítom, ezt a kis történetet mindig elmesélem a hallgatóimnak. A két csónak azonban nemrég egy más összefüggésben is előkerült. A felnőtt hittanóráján az Isten Országáról volt szó. Elolvastuk az Úr Jézus „Hasonló az Isten Országa...” kezdetű példabeszédeit, és hogy a fogalom még világosabb legyen számukra, példabeszéddé alakítva elmondtam nekik a finnországi élményemet: „Hasonló az Isten Országa ahhoz a két csónakhoz...”

A tudós teológus most valószínűleg rosszallóan csóválja a fejét, de ők megértettek valami fontosat. Azt, hogy az Isten Országa csak azokban az emberi közösségekben valósulhat meg, amelyekben a jóság, a kölcsönös bizalom és az egymás iránti szeretet magától értetődővé, evidensé vált.

DOBOS LÁSZLÓ
„LÓ A TEMPLOMBAN” CÍMŰ KÖNYVÉBŐL

A gabonagról és a kovásról szóló példázat

Az Úr Jézus földi léte során nagyon gyakran hasonlatokkal, a hétköznapi életből vett példákkal tanított, így például a gabonagról is. Egyik szeptemberi vasárnapi istentiszteleten Sztupkai testvérünk a kovásról szóló példázatot vette igehirdetése alapjául. Az alábbiakban a bennem megfogalmazódott gondolatokat szeretném megosztani összekapcsolva a gabonagról szóló példázattal.

A gabonagnak két alapvető funkciója van:

- szolgáljon táplálékkul az élőlényeknek
- biztosítsa a mag újratermelődését és szaporodását.

Mindkét funkció csakúgy valósulhat meg, ha eredeti szerkezete teljesen átalakul! Ha erre „nem hajlandó”, nem tudja egyik szolgálatát sem teljesíteni, egyedül marad, teljesen haszontalan lesz környezete számára, és egyedül maradván előbb-utóbb elpusztul.

A szaporodási (sokasodási) feladatát úgy tudja teljesíteni, ha földbe kerül, halálba megy, és „feloldódik” a virágzó vetésben, kalásszá formálódik, beérik, learatják, kicsépelik, magtárba gyűjtik. Ott várja meg, hogy táplálék, vagy új termés alapjaként vetőmaggá váljon.

Az embert tápláló küldetéséhez szintén alapvető változáson kell átmennie. Meg kell szabadulni az őt takaró pelyvától és a magot borító korpától (bár a modern ember már a korpát is belesüti a kenyérbe), végig kell járnia a malom mindent porrá, lisztté zúzó útját. Ekkor már alkalmassá válik, hogy a kovással összekeverve finom kenyértésztává alakuljon, amelynek már csak a kemence tüzet kell elviselnie, hogy fényes, ropogós héjú tápláló étellé váljon.

Ha mi is az Úr és embertársaink számára hasznos életet akarunk élni, az nem megy anélkül, hogy feladjuk eredeti, bűnre hajlamos emberi természetünket, azt halálba adva, a „malom” és a „kemence” kínjain átmenve váljunk alkalmassá Jézus követésére.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Adj nekünk lehetőséget, jó kedvet és készséget, amivel ma jót cselekedhetünk. Segíts, hogy embertársaink és keresztény testvéreink iránti szeretetünket vidáman és egyenesen, büszkeség nélkül munkálkodhasson. Segíts, hogy a töled kapott erőnket örömmel használjuk fel mások jóléte érdekébe.

J. C. LAVATER

Menedék a viharban

A fák tövén
azért szelídül szellővé a szél,
mert erejét már felfogták a fák.
Ezt a védelmet keresi
minden odarejtőző kis virág.
De érzi, hogy vihar van.
Együtt szenved a fákkal a viharban,
mert ami szelíd fuvalom a fának
vihar az ibolyának.

Így rejtőzünk a keresztfa tövén.
- Isten rendelte örök menedékül.
Ott minden vihar fuvalommá békül,
mert fölfog villámot, szelet,
s kiterjeszti két védelmező karját
az életünk felett.

TÚRMEZEI ERZSÉBET

Leoni néni éppen kéznél volt

Csak Leoni néninek köszönhetem, hogy akkor nem vettem véget az életemnek.

A fiatalasszony jelentősegteljesen szünetet tartott.

- Éppen akkor lettem 18 éves, amikor megtudtam, hogy gyereket várok. Otthon nagy botrány volt. Apám össze akarta törni barátom minden csontját, anyám pedig csak a szégyenről beszélt, amit a fejükre hoztam.

A gyerek világra jött előtt otthonról Berlinbe mentem. Rettenetesen féltem, hogy lesz tovább. Barátom cserben hagyott, és teljesen magamra maradtam a nagyvárosban. Egyszer, emlékszem, a szociális gondozóhoz mentem a városházára, és a negyedik emeletről lenéztem a lépcsőházba, és arra gondoltam, hogy most itt ugorj le és mindennek vége!

Ekkor találkoztam Leoni nénivel, aki egy csúnya, szegényes hátsókerti házban lakott. Biztosan kitalálta, hogyan élek. Amikor egyszer újra találkoztunk a kapuban, így szólt: - Nem jönne be hozzám pár percre? Éppen feltettem a kávé. Különben egyedül ihatom meg. - Ez volt a kezdet.

Amikor aztán a kis Gabriellával kijöttem a kórházból, Leoni néni segített. Elkérte tőlem a lakásom kulcsát. A kályha be volt fűtve, és még be is vásárolt. Nem hinné, milyen jólesett, hogy valaki várt rám.

Így tudtam elviselni, hogy a gyerek apja többé nem jelentkezett, és szüleim is csak időnként írtak. Leoni néni segített, ahol tudott. Anélkül, hogy szót vesztegetett volna rá.

Időnként azon gondolkoztam, hogy miért teszi mindezt. Sokkal később tudtam meg tőle, hogy hisz Jézus Krisztusban. Minden vasárnap az Isten népe közé megy, de nem tartozik azok közé, akik csak nagy szavakat mondanak. Leoni néni nem a nyelvén hordja a hitét. Nem beszél róla sokat, hanem helyette tesz valamit.

Időnként, amikor Gabival nála vagyunk, megsimogatja a gyerek fejét és így szól: - Mi hárman kerestük és megtaláltuk egymást Isten szeretete által.

SIEGFRIED DEHMEL - EVANGÉLIUMI ÉLETKÉPEK

Bibliám

Ha fáradt vagyok - üdítő nyughelyem.
Ha sötét vesz körül - szava égő mécsem.
Ha éhes vagyok - éltető kenyerelem.
Ha ellen szorongat - fegyvertársam nekem.
Ha beteg vagyok - mennyei patikám.
Ha egyedül állok - barát vár benne rám!

FÜLE LAJOS

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírelevelék is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Dunántúli metodisták regionális találkozója

A
u
g
u
s
z
t
u
s

22.

Gy
ö
r
k
ö
ny